

проповѣдваніе. Вѣрата наша є дошла отъ Небеса; защото є дадена намъ чрезъ словото Божіе: Вѣчныя Богъ прѣзъ съонте пророци гави сѧ на Свѣтъ, като прѣзъ нѣкакви смертни и недостойни тълкователи да испишатъ това безкрайно существо. Но чрезъ сына своего и словото самъ сѧ откри на Свѣтъ со сичкото си милосердіе. Той всемогущій Богъ не ще кланяне и жертви отъ твореніата свои, той даде Вѣрата на чловѣците и аиціе отъ тѣхъ блаженството имъ. И тако Небесныя Цары ѳа блаженството наше гависа намъ въ Тронца. Словото и сына неговъ дойде на землата и зѣ чловѣческото тѣло, съ което послѣ отиде на Небеса; комѣто, като сѧ кланяме, да почитаме и да славиме все онова, ѩо є немъ прилично. Но дазнаете, чи дѣха и веществото са дѣвѣ начала вѣчни, отъ които сѧ составлява сичкія Свѣтъ; въ който Свѣтъ є Богъ бездѣ; той держи сичкото, като є въ сичкото, подъ сичкото и надъ сичкото. Кога є Богъ покланяемъ въ Тронца, покланяемъ є и вѣрбемъ въ сичкото существо на Божеството негово. Вѣра тѣрена въ работа, распределяща темнотата и лестъ та, и избавя Свѣтъ. Вин сте родители (бащи); ще дойде нѣкога времѧ, въ което отъ Христіанете ще вѫдатъ Царіе, Господаре и Владѣтели. Напраздно единъ родителъ ще рече, чи вѣрбва Богъ въ Тронца и мѣ сѧ клана, кога сичкія дѣха и веществото, което є въ сына неговъ, и